

විතිය සීලවීම්ස ජාතකය

තවද එක්සමයෙකුන් ගාකුකුල තිලකවූ සර්වඳයන් වහන්සේ දෙවිරම වෙහෙර වැඩ වසනයේක. කෙලඟ නිගුහයක් අරහයා මේ ජාතක ධර්ම දේශනාව ගෙණ හැර දක්වා වදාලසේක. මෙහි වර්තමාන කරා වස්තුව යට ප්‍රඳා ජාතකයෙහි ප්‍රකාශ වූයේය. මේ කරාවෙහි මතු දක්වන්නේ සංකේෂප මාත්‍රයෙක පන්සියයක් පමණ හික්ෂ්පු දෙවිරම වෙහෙර අඛතරහි වාසය කරන්නාවූ. මධ්‍යම යාමයට අනුතුරු කොට කාම්වතරකයක් කල්පනා කළාභුය. සර්වඳයන් වහන්සේ රෝ දවල් දශ දශ බැඹින් සකොටසෙකුන් දිවසින් බලනයේක. ඇසක් ඇති පුරුෂයා යම්සේ එක ඇස රක්ෂා කෙරේද එක පුතුයෙක් ඇති පුරුෂයෙක් යම්සේ ඒ පුතුයා රක්ෂා කෙරේද වාලධිය රක්ෂා කරන්නාවූ සෙමර බෙනුවක් යම්සේ අප්‍රමාදව රක්ෂා කෙරේද එපරිදේදන්ම හැම කල්හි බුදුහු හික්ෂ්පු බලා වදාරණයේක. මුනිනුවූ අප බුදුරජානන් වහන්සේ රාත්‍රී හාගයෙහි දිවසින් සියලු දෙවිරම වෙහෙර වැඩි හික්ෂ්පු බලා පරික්ෂා කරණයේක්. සක්විති රජක්ෂුගේ රාජ්‍යවනය ඇතුළුහි පහළඩු සොරුන් මෙන් ඒ පන්සියයක් පමණ හික්ෂ්පු දැක ශ්‍රී ගන්ද කුටිවාරය විවර කොට ආනන්ද ස්ථ්‍රීවිරයන් කැදවා ආනන්දය තෙපි ඇතුළු විහාර කෙළවර සන්තිපාත ගාලාවෙහි හික්ෂ්පු රස් කරවා ගද කිළු දොර සම්පයෙහි අස්ථනක් පණවයි වදාලසේක. එබස් ඇසු ආනන්ද ස්ථ්‍රීවිරයන් වහන්සේ එලෙස කොට දැන්වුයේක. ගාසතාවූ බුදුරජානන් වහන්සේ පණවන ලද බුඩාන මස්තකයෙහි වැඩිහිද සර්ව සංග්‍රහ වංශයෙන් ආමත්තුණය කොට වදාරා මහණෙනි පුරාතනයෙහි නුවනැත්තේ පවි කිරීමෙහි රහසෙක් නම් නැත්තේයි කියා පවි නොකළාභුමයි වදාරා ඉකුව්වත් ගෙණ හැර දක්වා වදාලසේක.

එ කෙසේද යන්

යටහිය ද්‍රව්‍ය බරණැස් තුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රැස්පුරුකෙණෙකුන් රාස්ථය කරණ සමයෙහි මහා බේස්තානන් වහන්සේ බමුණු කුලයෙහි ඉපිද උවමනා වයසට පැමිණ ඒ බරණැස්හි දිසාපාමොක් ආවාරින්ගේ සම්පයෙහි පන්සියයක් පමණ මානවකයන්ට ප්‍රධානව සිල්ප උගන්නේය. දිසාපාමොක් ආවාරින්ගේ දියනි කෙනෙක් උවමනා වයසට පැමිණියේය. ඒ ආවාරිනෙම මෙසේ සිනුයේය, මානවකයන්ගේ සිල් රක්ෂා කොට ගුණයෙන් සමුඩ්‍රවාක්හට මාගේ දියනියන් විවාහකොට දෙමි සිතා ඒ ආවාරි තෙමේ එක් දනායෙකුන් අතවැසි මානවකයන් කැදවා සගයෙනි මාගේ දියනියේ උවමනා වයසට පැමිණියේය. මැට විවාහයක් කරුණු කැමැත්තෙම් එසේ හෙයින් වස්ත්‍රාහරණ ලැබියුතු වන්නේය. තොප තොපගේ තැයැන් නොදක්වා සොරා ගෙණවුත් වස්ත්‍රාහරණ ගෙන්වා කිසිවක්හු විසින් තුදුටියේම හැර ගනිමි පෙනී ගෙනා දෙය ඇර නොගනිමි කිය. ඒ මානවකයේ ඔහු කි බස් යහපතැයි පිළිගෙණ එතැන් පටන් තැයැන්ට නොදක්වා සොරාගෙණ වස්ත්‍රාහරණ ද ගෙණහැර දෙන්නාහ. ආවාරිනෙම ඔවුන් විසින් ගෙන ගෙනා දෙය වෙන්ට තිබුයේ මහාබේසතාණේ කිසිදෙයක් ගෙනගෙන සේක්. ඉක්කින් ආවාරින් වහන්ස ගෙනගෙනාමියි කියේය. සගයෙනි තොපි කවර කාරණයකින් ගෙනගෙනාවූ දැයි විවාලේය. තුළුවහන්සේ වනාහි පෙනී ගෙනා දෙය ඇරනාගන්නාක් සේක් වේදැයි මම වනාහි පවිකිරීමෙහි රහසෙක් ගෙනදැනීම් ප්‍රකාශකොට කියන සේක් ආවාරින් වහන්ස මේ ලේකයෙහි ප්‍රාණසාතාදී පාපකමියන් කරන්නාවූ සහයන්ට රහසක් නම් තැත වනදෙවියේද ඒ පාපකමියන් දකිති. ඒ පාප කමිය අයුන සහයෙය් රහසෙකැයි සිතිනි මම ඒ පාපකමියට රහස් ස්ථානයක් ගෙනදනීනි. ජන සූනා ස්ථානය කුද තැත්තෙයි. යම් තෙනකුහි ජන සූනා ස්ථානයක් ගෙනදක්නීම් කිවේය. මාගේ දියනියන් තුළ වහන්සේටම සූදුසූයයි වස්ත්‍රාහරණයෙන් සරහා බේධිසත්වයන් වහන්සේට පාවා දුන්නේය. සෙසු මානවකයන්ට ආවාරි කියන්නේයි තොප විසින් ගෙනා ගෙනා වස්ත්‍රාහරණාදිය තොප තොපගේ වෙවලටම ගෙනවයි කියේය. ගාස්තාවූ බුදුරජානන් වහන්සේ මහණෙනි අයුන දුරුකිල මානවකයා තමා දුරුකිල බැවින් ඒ කුමාරිකාවන් ගෙනලද්දාභුය. තුවනැති අන් මානවකයේ නම් සිල්වත් බැවින් විවාහයෙන් ඒ ස්ත්‍රීය ලද්දේයයි වදාරා සම්සක් සම්බේධියාය ප්‍රතිවෙද කළාවූ බුදුහු වදාරණ සේක්. දුරුජවය, අඡවය, නජුය, සුබවිෂ්ඨනය, වෙෂජය. අඩවිලය යන නම්ලත් සදෙනා ප්‍රධාන කොට ඇති සියලු මානවකයේ ස්ත්‍රී ප්‍රතිලාභය කැමැත්තාභුද තමන්ගේ දුරුකිල භාවය හේතු කොට ගෙණ ඒ ස්ත්‍රී ප්‍රතිලාභයෙන් පිරිහුනාභුය. පළසිලය, දසිසිලය, තුවිධ සුවරිතයයි යන ගුණ ධර්මයන් රක්ෂා කිරීමෙහි විරුද්‍ය ප්‍රාණයක්ද නැත්තේය. යම් තෙනකුහි ජනයන් විසින් අසූනාවූ අන්තිසි තෙනක් ඇදේද එබදු ස්ථානයක්ද ගෙනදක් පළසිලය දශසිලය තුවිධ සුවරිතය යන ගුණ ධර්මයන් පිරීමෙන් පරතෙරට පැමිණියාවූ සිල සංරක්ෂණය ඇඟයෙන් සමුඩ්‍රවා යෙවික්ත ගුණ ධර්මයන් රක්ෂා කිරීමෙහි වියේ ඇත්තා වූ යම් බාහුමණයෙක් සිලාදී ගුණ ධර්මයන් රක්ෂා කෙරේද එබදුවූ බාහුමණයාම කවර කාරණයකින් ස්ත්‍රී ප්‍රතිලාභය හරණයෙයි වදාල සේක්. ගාස්තාවූ බුදුරජානන් වහන්සේ මේ ධර්ම දේශනාව ගෙණහැර

දක්වා වදාරා වතුරායින් සත්‍යයන් ප්‍රකාශ කොට සිල වීමංස ජාතකය නිමවා වදාලසේක. වතු සත්‍යය ධර්ම දේශනාවගේ කෙළවර ඒ පන්සියයක් පමණ හික්ශ්ඨ රහත් එලයෙහි පිහිටියාහුය. එකල්හි දිසාපාමොක් ආචාරී නම් දැන් ගාරිපුත්‍ර ස්ථානය, එකල්හි තුවණුත් බ්‍රාහ්මණ කුමාරයෝ නම් දැන් බුදු මම්ම වේදයි වදාරා තමන් වහන්සේ දක්වා වදාලසේක.